

O poveste despre imaginație și despre puterea de a face lumină în întuneric.

Nate și mama lui fug de acasă, în toiul nopții, spre o cabană abandonată din pădure. Nu e un cămin, dar e un refugiu. Intr-o zi, mama nu se mai întoarce de la cumpărături. Fricile lui Nate dintotdeauna reapar în întunericul nopții.

Alinarea vine de unde nici nu se așteaptă: de la o fată stranie care îl invită să ia parte la vânătoarea ei de comori și de la un vechi prieten strălucitor care se ivește din nou în viața lui. Pentru a ieși din hățișul gândurilor negre și din pădurea rece în care se află, Nate vrea să urmeze calea presărată cu luminile colorate ale prieteniei.

Secolul al XIV-lea, într-un cătun din Franța. Béatrice, o fetiță de treisprezece ani, trăiește la ferma unchiului său. Singurul ei prieten este un motan roșcat, pe nume Miron. Dar prietenia cu un motan nu este privită cu ochi buni de oamenii vremii, pentru care singurul rost al pisicilor este să prindă șoareci.

Prietenia dintre Béatrice și Miron devine periculoasă atunci când izbucnirea ciumei în cătun este pusă pe seama pisicilor și a stăpânilor lor, acuzați de vrăjitorie.

Unu e cât palma și nu pare periculos.

Doi este imens și cântărește o tonă.

Trei are ochii galbeni.

Patru are o coadă lungă cu inele colorate.

Cinci este specialist în șoptitul la ureche.

Șase nu se oprește din plâns.

Șapte pare mic, dar se poate face cât un bec. Mare cât o minge de fotbal. Mare cât televizorul din sufragerie.

Aceste șapte creaturi (unele teribile, altele aparent inofensive) trăiesc sub patul Almei și ies noaptea pentru a-i fura lumina, visele și speranțele. Alma nu îndrăznește să vorbească despre ele cu familia sau prietenii ei, de teamă că nimeni nu va crede că sunt reale. Dar ceea ce nu știe Alma este că există monștri care nu pot fi învinși decât cu ajutorul altor persoane.